

306 Võta nüüd Issandat,
vägevat Kuningat, kiita

306

Võ - ta nüüd Is - san-dat, vä - ge - vat Ku - nin-gat, kii - ta,
oh mi - nu hin - ge - ke, ä - ra sa ae - ga nüüd vii - da!

Rõõ - mus - ta, meel, hõi - sa - tes lau - la, mu

keel! Kand - led ja pa - su - nad hüüd - ku!

2. Kiida nüüd Issandat, kes on kõik targasti seadnud,
kes kotka tiibadel vägevalt ikka sind kandnud,
hoiab sind ka,
nõnda kui igatsed sa.
Eks ole seda sa tundnud?
3. Kiida nüüd Issandat, kes sind on kaunisti loonud,
kes sulle tervist on andnud ja rahu sul toonud;
häda sees ka
on oma tiivaga Ta
hoolsalt ja heldelt sind katnud.
4. Kiida nüüd Issandat, kiida, hing, Jumala nime,
mis iial liigub, see kiitku, sest Tema teeb imet!
Su valgus Ta:
Oh seda mäleta sa!
Sest ütle kiites nüüd: Amen!